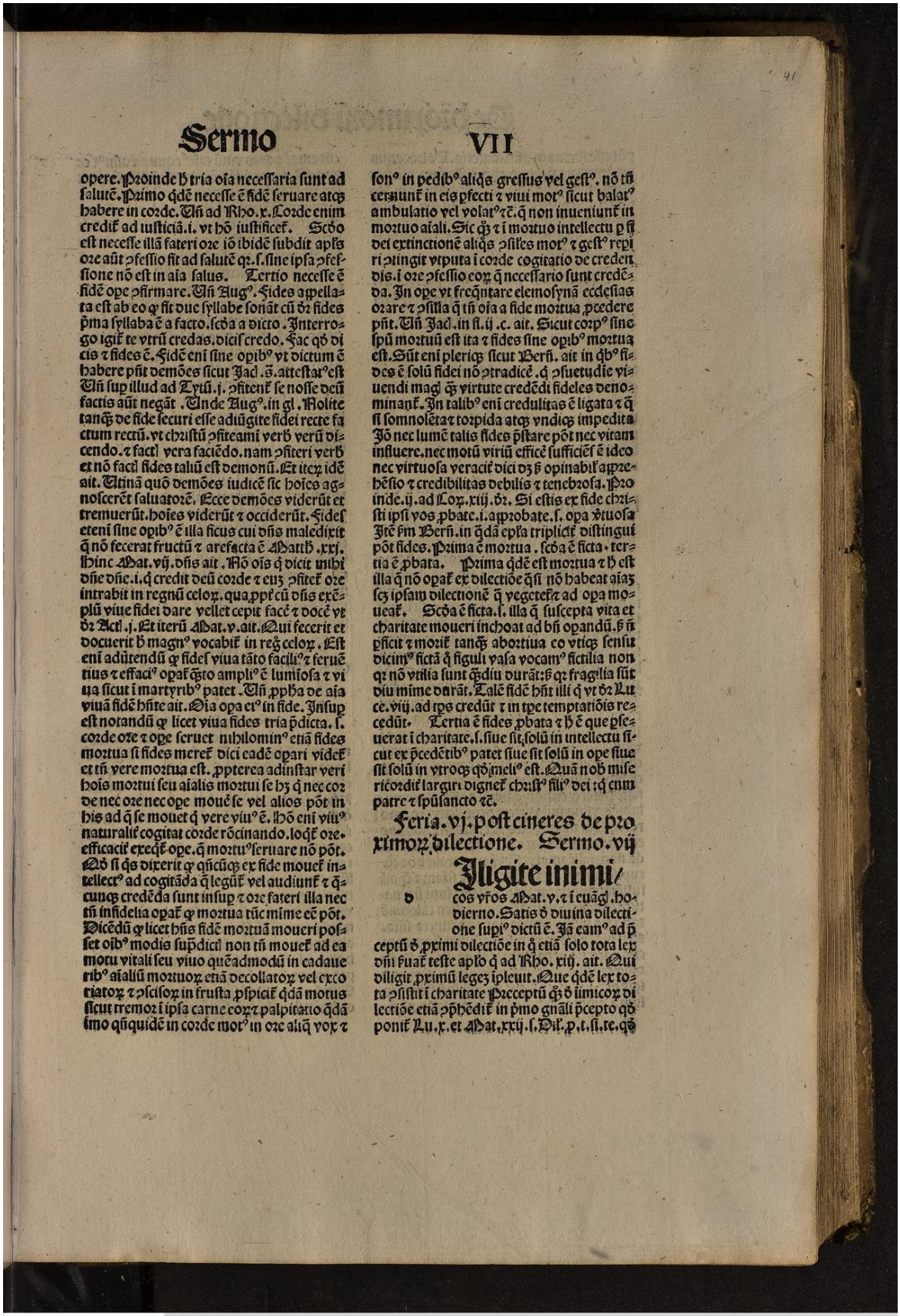

Sermo VII

opere. Proinde ꝟ tria oia necessaria sunt ad salutē. Primo q̄dē necesse ē fidē seruare atq; habere in corde. Vñ ad Rho. x. Corde enim creditur ad iusticiā. i. vt hō iustificet. Scō est necesse illā fateri ore iō ibidē subdit aplꝰ ore aūt ꝓfessio fit ad salutē qz. s. sine ipsa ꝓfessione nō est in aia salus. Tertio necesse ē fidē ope ꝓfirmare. Vñ Augꝰ. Fides appellata est ab eo q̄ fit due syllabe sonāt cū ꝟ fides ꝑma syllaba ē a facto. scā a dicto. Interrogo igit te vtrū credas. dicis credo. Fac q̄ dicis ꝛ fides ē. Fidē eni sine opibꝰ vt dictum ē habere pōt demōes sicut Jac. 3. attestatꝰ est Vñ sup illud ad Tyt. 1. ꝓfitent se nosse deū factis aūt negāt. Vnde Augꝰ. in gl. Nolite tanq̄ de fide securi esse adūgite fidei recte factum rectū. vt christū ꝓfiteami verꝫ verū dicendo. ꝛ facti vera faciēdo. nam ꝓfiteri verꝫ et nō facti fides talū est demonū. Et utq; idē ait. Vtinā quō demōes iudicē sic hoies agnoscerēt saluatorē. Ecce demōes viderūt et tremuerūt. hoies viderūt ꝛ occiderūt. Fides eteni sine opibꝰ ē illa ficus cui dñs maledixit q̄ nō fecerat fructū ꝛ arefacta ē Matth. xxj. Hinc Mat. vij. dñs ait. Nō oīs q̄ dicit mihi dñe dñe. i. q̄ credit deū corde ꝛ euꝫ ꝓfitet ore intrabit in regnū celoꝝ. qua ppt cū dñs exēplū viue fidei dare vellet cepit facē ꝛ docē vt ꝟ Actl. j. Et iterū Mat. v. ait. Qui fecerit et docuerit ꝟ magnꝰ vocabit in reg̃ celoꝝ. Est eni adūtendū q̄ fides viua tāto facilꝰ ꝛ feruēt ius ꝛ efficaꝯ opat q̄to amplioꝰ ē lumiosa ꝛ viua sicut i martyribꝰ patet. Vñ ꝓpha de aia viuā fidē hūte ait. Dia opa eoꝝ in fide. Insup est notandū q̄ licet viua fides tria p̄dicta. s. corde ore ꝛ ope seruet nihilominꝰ etiā fides mortua si fides merē dici eadē opari videt et tū vere mortua est. ꝓptereā adinstar veri hois mortui seu aialis mortui se hz q̄ nec corde nec ore nec ope mouē se vel alios pōt in his ad q̄ se mouet q̄ vere viuꝰ ē. hō eni viuꝰ naturaliē cogitat corde rōcinando. loq̄t ore. efficaciē exeq̄t ope. q̄ mortuꝰ seruare nō pōt. Nō si q̄s dixerit q̄ q̄ncūq; ex fide mouē intellectꝰ ad cogitāda q̄ legūt vel audiunt ꝛ q̄cunq; credēda sunt insup ore fateri illa nec tū infidelis opat q̄ mortua tūc mīme eē pōt. Dicēdū q̄ licet hūs fidē mortuā moueri possetꝰ oībꝰ modis supdicti non tū mouet ad ea motu vitali seu viuo quēadmodū in cadaueribꝰ aialiū mortuoꝝ etiā decollatoꝝ vel excoriatoꝝ ꝛ ꝓscisoꝝ in frusta ꝓspiciē q̄dā motus sicut tremor i ipsa carne coꝝ ꝛ palpitatio q̄dā limo q̄quidē in corde mortꝰ in ore aliq̄ vox ꝛ sonꝰ in pedibꝰ aliq̄s gressus vel gestꝰ. nō tñ cernunt in eis pfecti ꝛ viui mortꝰ sicut balatꝰ ambulatio vel volatꝰ ꝛc. q̄ non inueniunt in mortuo aiali. Sic q̄z ꝛ i mortuo intellectu ꝙ ꝑ dei extinctionē aliq̄s ꝓfiles mortꝰ ꝛ gestꝰ repiri ꝓtingit vtputa i corde cogitatio de credendis. i ore ꝓfessio eoꝝ q̄ necessario sunt credēda. In ope vt freq̄ntare elemosynā ecclesias orare ꝛ psilia q̄ tñ oīa a fide mortua ꝓcedere pōt. Vñ Jac. in ꝑ. ij. c. ait. Sicut corꝫ sine spū mortuū est ita ꝛ fides sine opibꝰ mortua est. Sūt eni plerīq; sicut Bern. ait in q̄bꝰ fides ē solū fidei nō ꝓtradicē. q̄ ꝓsuetudie viuendi magꝫ q̄z virtute credēdi fideles denominant. In talibꝰ eni credulitas ē ligata ꝛ q̄ si somnolēta ꝛ torꝑida atq; vndiq; impedita Jō nec lumē talis fides ꝑstare pōt nec vitam influere. nec motū viriū efficē sufficiēt ē ideo nec virtuosa veraciꝫ dici ꝟ ꝑ opinabiliꝫ apprehēsio ꝛ credibilitas debilis ꝛ tenebrosa. Pro inde. ij. ad Cor. xiij. ꝟ. Si estis ex fide christi ipsi vos pbate. i. approbate. s. opa vtuosa Jrē ſm Bern. in q̄dā epla triplicit distingui pōt fides. Prima ē mortua. scā ē ficta. tertia ē pbata. Prima q̄dē est mortua ꝛ h est illa q̄ nō opat ex dilectiōe q̄si nō habeat aiaz sez ipsam dilectionē q̄ vegetet ꝛ ad opa moueat. Scā ē ficta. s. illa q̄ suscepta vita et charitate moueri inchoat ad bñ opandū. ꝑ ñ ꝓficit ꝛ morit tanq̄ abortiua eo vtiq; sensu dicimꝰ fictā q̄ figuli vasa vocamꝰ fictilia non qz nō vtilia sunt q̄diu durāt: ꝑ qz fragilia sūt diu mīme durāt. Talē fidē hūt illi q̄ vt ꝟ Luce. viij. ad tps credūt ꝛ in tpe temptatiōis recedūt. Tertia ē fides pbata ꝛ h ē que pseuerat i charitate. s. siue sit, solū in intellectu sicut ex p̄cedētibꝰ patet siue sit siue sit solū in ope siue sit solū in vtroq; qōmeliꝰ est. Quā nob misericordit largiri dignet christꝰ filiꝰ dei: q̄ cum patre ꝛ spūsancto ꝛc.

Feria. vj. post cineres de proximoꝝ dilectione. Sermo. viij

Jligite inimi/

D cos vros Mat. v. ꝛ i cuāg. hodierno. Satis ō diuina dilectione supiꝰ dictū ē. Jā eamꝰ ad p̄ ceptū ō ꝓmi dilectiōe in q̄ etiā solo tota lex dñi fuat teste aplo q̄ ad Rho. xiij. ait. Qui diligit ꝓximū legez ipleuit. Que q̄dē lex tota ꝓsistit i charitate ꝓceptū q̄z ō iimicoꝝ dilectiōe etiā ꝓphēdit in ꝑmo gnāli p̄cepto qō ponit Lu. x. et Mat. xxij. l. Dil. p. t. ſ. te. qō

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0081
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG